

Перш за все, соціально-компенсаторну: мультфільми компенсують і заповнюють те, що з якихось причин бракує дитині для задоволення його потреб (у спілкуванні, пізнанні, емоційних проявах і т. д.).

Другу функцію – гедоністичну. Особливості телевізійного зображення, єдність змісту і форми фільмів, виконаних на високому професійному рівні, отримують певний відгук у дітей і допомагають їм побачити і відчувати красу навколишнього життя. Характерним для сприйняття мультфільмів дітьми є радість і задоволення.

Третю функцію можна визначити як виховну. Сприймаючи мультиплікаційні фільми, дитина вчиться аналізувати, порівнювати, оцінювати багато явищ і факти: навіть сама того не помічаючи, вона потрапляє під вплив мистецтва кіно, тобто відбувається виховання дитини, його почуттів, характеру.

І нарешті, четверта – що спонукає до діяльності (евристична). Багато мультфільмів стимулюють творчі здібності дитини, розвивають її уяву, фантазію і, таким чином, є як би поштовхом до виникнення певної діяльності дитини.

Єдність цих функцій і становить сутність естетичного впливу мистецтва кіно на дітей і розглядається нами як основа для вивчення проблеми розвитку дитячої образотворчої творчості в малюнках під впливом мультиплікаційних фільмів.

Список використаних джерел

1. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні. – К.: Видавництво, 2012. – 26 с.
2. Выготский Л. С. Воображение и творчество в детском возрасте: Психолог. очерк / Лев Выготский. – 2-е изд. – М.: Просвещение, 1967. – 122 с.
3. Закон України «Про дошкільну освіту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2628-14>, вільний.

УДК 37.017; 37.011.31

ЛУКАЧИНЕЦЬ А. В.,
ПРОДАНЕЦЬ А. В.,
ТОВКАНЕЦЬ Г. В.

Мукачівський державний університет, Україна

ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ У ФОРМУВАННІ АКТИВНОЇ ЖИТТЄВОЇ ПОЗИЦІЇ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

Реалізація завдань і змісту правового виховання учнів здійснюється передусім у процесі навчання. Правові знання, засвоєні на уроках, поглиблюються і розширюються у позакласній виховній роботі. Вибір форми чи методу виховного впливу залежить від його мети, змісту, вікових та індивідуальних особливостей учнів і можливостей педагогічного колективу школи. Обираючи методи і форми виховної роботи, важливо також урахувувати, чи популярні вони серед школярів, чи захоплюють їх, чи дають їм задоволення.

Вирішальним моментом у правовому вихованні школярів є висока правова культура педагогів і відповідний правово-психологічний клімат у школі та в сім'ї учня. У правовиховній роботі школи важливу роль відіграє залучення учнів до посильної діяльності, яка передбачає наявність певного обсягу правових знань, умінь та навичок. Це передусім участь у дитячому самоврядуванні, зокрема в роботі комісії з дисципліни і порядку, в загонах юних інспекторів дорожнього руху, юнацьких добровільних пожежних дружинах, у різних формах правоохоронної

роботи. Залучення школярів до правоохоронної діяльності в школі та за її межами слід оцінювати з погляду проведення профілактичної роботи з учнівською молоддю і з погляду набуття нею правового досвіду, виховання в неї непримиренного ставлення до негативних явищ життя. Виховані в таких умовах школярі активно протидіятимуть цим явищам.

Здійснюючи правове виховання на уроках і під час спеціальних виховних заходів, важливо розкривати зміст усіх галузей права, не зосереджуючи увагу учнів на якомусь одному з них (наприклад, кримінальному), оскільки в повсякденному житті вони керуватимуться основними їх положеннями. Розкриваючи конкретні правові норми, слід показувати їх зв'язок з правилами моралі, на яких вони базуються; ілюструючи випадки порушень норм права, не зловживати негативними прикладами, краще наводити ті, що демонструють, як треба діяти в подібній ситуації. Розповідаючи про злочини, не варто деталізувати факти, оскільки це може навчити окремих школярів методики скоєння злочину, треба розкривати суть негативних фактів так, щоб вони викликали відразу, а не захоплення ними [1].

Сутністю правового виховання є формування правової настанови на узгодження прагнень і сподівань особи з інтересами і сподіваннями суспільства, тобто процес вироблення непохитних правових ідей і принципів у правосвідомості виховуваних, формування правової культури. Зміст правового виховання – це процес цілеспрямованого і систематичного впливу на правосвідомість особи (групи) за допомогою сукупності (комплексу) правових заходів, певних способів і заходів, які має у своєму розпорядженні суспільство.

Одним із завдань правового виховання є формування в учнів правових почуттів, які б регулювали поведінку: почуття законності обраної мети, правомірності шляхів і засобів її реалізації, справедливості, нетерпимості до порушників норм права, відповідальності. Інакше основним регулятором їхньої поведінки будуть прості емоції, які призводять до ситуативної поведінки, нерідко неправомірної. Наявність правових почуттів допомагає учням долати різні труднощі, конфліктні ситуації, внутрішні суперечності, обирати з різних шляхів той, який відповідає нормам моралі та права.

Одним із чинників правового виховання є формування у учнів активної життєвої позиції у правовій сфері, тобто нетерпимого ставлення до правопорушень; прагнення взяти участь у боротьбі з цими негативними явищами, які ще мають місце в нашому житті; вироблення уміння протистояти негативним впливам. Іншим чинником правового виховання, яке пронизує всю правовиховну роботу, є подолання в свідомості окремих учнів помилкових поглядів та переконань, негативних навичок та звичок [2].

Правовий освітній процес у школі регулюється Конституцією України, Конвенцією про права дитини, декларацією прав дитини, Законом України «Про охорону дитинства», Законом України «Про освіту», Указом Президента України «Про Національну програму правової освіти населення», Типовим Положенням про загальноосвітній заклад та Статутом школи. Правовиховна робота у школі здійснюється у відповідності з вимогами «Закону про освіту» та спрямована на виконання «Національної програми виховання учнівської молоді 1–12 класів»,

«Основних орієнтирів виховання учнів 1–11 класів загальноосвітніх навчальних закладів України», «Комплексної програми профілактики правопорушень», «Програми профілактики злочинності на 2016–2020 рр.».

Список використаних джерел

1. Товканець Г. В. Зміст і методи формування правової культури особистості / І. Паук, Г. В. Товканець // Вища школа і ринок праці: інтеграція, модернізація, інтернаціоналізація: збірник тез доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції, 19-21 жовтня 2016 р., Мукачево / Ред.кол.: Т. Д. Щербан (гол.ред.) та ін. – Мукачево : Вид-во МДУ, 2016. – С.173 – 174.
2. Блажин Н. П. Структурні компоненти готовності майбутнього вчителя початкової школи до правового виховання / Г. В. Товканець, Н. П. Блажин // Психолого-педагогічні особливості розвитку особистості в освітньому просторі: збірник тез доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції, 17-18 травня 2017 р., Мукачево / Ред.кол.: Т. Д. Щербан (гол.ред.) та ін. – Мукачево : Вид-во МДУ, 2017. – С. 131 – 132.

УДК: 372.881.116.12

ЛЮБКА Н. І.
ХОМА О. М.
Мукачівський державний університет, Україна

ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «РЕЧЕННЯ» В КОНТЕКСТІ НОВОГО ДЕРЖАВНОГО СТАНДАРТУ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ

Курс української мови в початковій школі є вкрай важливим, так як формує у молодших школярів комунікативну компетентність. Мова є не тільки окремим навчальним предметом, а й основним засобом оволодіння іншими дисциплінами.

Новий Державний стандарт початкової освіти формулює ключові компетентності, зокрема:

1) вільне володіння державною мовою, що передбачає уміння усно і письмово висловлювати свої думки, почуття, чітко та аргументовано пояснювати факти, а також любов до читання, відчуття краси слова, усвідомлення ролі мови для ефективного спілкування та культурного самовираження, готовність вживати українську мову як рідну в різних життєвих ситуаціях;

2) здатність спілкуватися рідною (у разі відмінності від державної) та іноземними мовами, що передбачає активне використання рідної мови в різних комунікативних ситуаціях, зокрема в побуті, освітньому процесі, культурному житті громади, можливість розуміти прості висловлювання іноземною мовою, спілкуватися нею у відповідних ситуаціях, оволодіння навичками міжкультурного спілкування [1].

Тема «Речення» вивчається в першому класі добукарного періоду навчання грамоти. Сьогодні визначилися нові підходи до засвоєння мовних понять. Це викликано змінами в змістових лініях Мовно-літературної освітньої галузі, одна із яких – досліджуємо мовні явища. Учень спостерігає за мовними одиницями та явищами, відкриває деякі закономірності співвідношення звуків і букв, значення слів, їхньої граматичної форми та ролі в реченні. Речення як одиниця мовлення вивчається на основі дослідження за живим мовленням. Означена тема розглядається у зв'язку із словом та його лексичним значенням. Завдання вчителя у процесі складання речення – формувати граматичні уміння. Методи навчання різні:

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>